

Resolució 556/2025, de 24 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 297/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de Presidència. Secretaria d'Administració i Funció Pública

Informació reclamada: Informe sobre testimoni en un supòsit de d'assetjament laboral.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Igualment, l'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

En aquest supòsit, la reclamació ha de ser desestimada d'acord amb els arguments següents. Aquesta Comissió vol emfasitzar que la Secretaria d'Administració Pública del Departament de Presidència ha manifestat de forma clara que la informació concretament sol·licitada no existeix. Aquesta és una resposta vàlida per atendre el dret d'accés a la informació pública, malgrat que la GAIP sempre ha defensat que caldria haver admès la sol·licitud d'accés a la informació pública, per posteriorment haver admès la inexistència de la informació demanada. Certament en el cas que ens ocupa, l'òrgan reclamat expressa el següent: "Per tant, no és possible en aquest cas aportar la part de l'informe de l'OTI que faci referència específica a la intervenció com a testimoni de la persona sol·licitant en el procés d'investigació. En aquest sentit, la part de l'informe que es sol·licita no existeix, ja que en els informes de l'OTI no es fa referència a testimonis."

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Presidència. Funció Pública. Assetjament laboral. Testimoni. Reclamació contra silenci. Resolució extemporània. Inadmissió. Desestimació. Inexistència de la informació reclamada.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. En data 27 de febrer de 2025, la persona sol·licitant presenta reclamació davant la GAIP contra el Departament de la Presidència per manca de resposta a la seva sol·licitud d'accés a la informació pública sol·licitada i esmentada a l'antecedent següent.
2. En data 27 de desembre de 2024, un ciutadà adreça un escrit al Consorci d'Educació de Barcelona en què sol·licita accedir a informació pública en els termes següents: "(...) obtenir l'informe o la part de l'informe relatiu a la meva participació com a testimoni per un presumpte cas d'assetjament psicològic al centre a on estava adscrit en data 8/11/2024 a les 12h amb la senyora (...) i (...)".

3. En data 23 de gener de 2025, el Consorci d'Educació de Barcelona comunica a la persona sol·licitant que s'ha donat trasllat de la seva sol·licitud d'informació pública al Departament de la Presidència per ser aquest l'òrgan competent per a la seva resolució.
4. En data 10 de febrer de 2025, el Departament de la Presidència comunica a la persona sol·licitant que, a causa d'un error tècnic, la seva sol·licitud no va quedar ben incorporada al sistema de gestió i que, un cop la unitat competent n'ha tingut coneixement, es procedeix a la seva tramitació.
5. En data 7 de març de 2025, la GAIP tramet la reclamació al Departament de la Presidència, requerint-li l'emissió d'informe en què fonamenti les seves posicions, així com l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés reclamat.
6. El 7 de març de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. En data 19 de març de 2025 la GAIP rep la comunicació següent de l'òrgan reclamat: "Els apartats 1 i 2 de l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, determinen els supòsits pels quals les sol·licituds d'accés a la informació pública poden ser no admeses. 2. Així mateix, l'apartat 3 del mateix article 29, estableix que la no admissió de sol·licituds ha d'ésser motivada i comunicada a la persona sol·licitant. 3. L'apartat 1 de l'article 64 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (en endavant, Decret 8/2021, de 9 de febrer) estableix que l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'una sol·licitud d'accés requereix que l'òrgan competent per resoldre dicti una resolució en aquest sentit, que s'ha de notificar dins del termini per resoldre i ha de contenir la invocació de la causa d'inadmissió aplicada i la justificació de la seva aplicació al cas concret, d'acord amb el que disposen l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i els articles 53 i 65 a 67 del Decret 8/2021, de 9 de febrer. 4. L'article 53 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, fa referència al concepte d'informació pública, previst a l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i els articles 65 a 67 desenvolupen les causes d'inadmissió previstes a les lletres a, b i c de l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. 5. D'acord amb l'article 64.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, la interpretació i aplicació de les causes d'inadmissió s'han de regir pels principis generals de proporcionalitat, de temporalitat, d'interpretació restrictiva en benefici de l'accés, d'interdicció de l'ampliació per analogia, d'igualtat i d'interdicció de l'arbitrarietat aplicables als límits a l'accés, establerts als articles 20 i 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. - En aquest cas, la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada no

s'ha admès. Com es posa de manifest en la Resolució 287/2019, de 16 de maig i el Dictamen 1/2018, de la GAIP, respecte l'accessibilitat de la documentació sobre avaluació de riscos psicosocials, la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals no preveu un règim específic de confidencialitat dels documents que integren el procés d'avaluació de riscos psicosocials però l'article 22.2 de la mateixa llei sí que estableix la confidencialitat de tota la informació relacionada amb l'estat de salut, la intimitat i la dignitat de les persones treballadores. Pel que fa a les actuacions d'intervenció associades al Protocol d'Assetjament Psicològic Laboral estan presidides pel principi de confidencialitat d'acord amb el que estableix l'apartat 6 d'aquest, que determina que la informació generada i aportada en les actuacions en aplicació d'aquest protocol tindrà caràcter reservat i només hi podran accedir les persones que intervinguin directament en la tramitació.

Atès tot l'anterior i d'acord amb els articles 21.1.f i 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, es considera necessari aplicar el límit al dret d'accés a la informació pública ja que l'accés a la informació sol·licitada pot comportar un perjudici a la intimitat i altres drets privats legítims i cal que sigui denegat l'accés ja que aquesta informació conté dades personals especialment protegides, i que d'acord amb l'article 23 anteriorment mencionat, no es poden subministrar excepte que l'afectat ho consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar a la sol·licitud, fet que no succeeix en aquest cas. - Per altra banda, respecte a la petició que es formula d'obtenir la part de l'informe relativa a la participació com a testimoni en el procediment d'investigació, cal posar de manifest que totes les referències contingudes en aquest informe i en la resta dels informes de l'OTI (òrgan tècnic d'investigació) a la intervenció de testimonis són genèriques i anònimes, sense que s'identifiqui nominalment als testimonis ni s'indiqui quin testimoni ha declarat cadascuna de les circumstàncies o ha aportat la informació concreta que s'ha considerat rellevant en la valoració del cas. Per tant, no és possible en aquest cas aportar la part de l'informe de l'OTI que faci referència específica a la intervenció com a testimoni de la persona sol·licitant en el procés d'investigació. En aquest sentit, la part de l'informe que es sol·licita no existeix, ja que en els informes de l'OTI no es fa referència a testimonis." I a més s'afegeix el següent: "En relació amb la Reclamació 297/2025 rebuda en data 07/03/2025, us informem que la Secretaria d'Administració i Funció Pública, en data 18/03/2025, ha resolt la sol·licitud d'accés a la informació pública reclamada. Us fem arribar la Resolució així com l'evidència de notificació, i sol·licitem que, si així ho considereu oportú, doneu per finalitzada la reclamació presentada." La resolució inadmet totalment la sol·licitud de la persona reclamant.

8. L'1 d'abril de 2025 la GAIP l'informe de l'APDCAT que conclou el següent: "La persona reclamant tindria dret a accedir a la informació que li és pròpia de què pugui disposar el Departament arran la seva participació com a testimoni en un presumpte cas d'assetjament

psicològic laboral. Això inclouria tant la informació directa sobre la seva persona com aquella que hagi pogut facilitar ella mateixa sobre tercers.

En aquest sentit, se li podria lliurar la seva declaració testifical i/o, si escau, la part de l'informe final de la informació reservada o, si fos el cas, de la resolució de l'expedient sancionador que s'hagi pogut dur a terme en què es recull únicament les seves pròpies manifestacions, tal com sembla sol·licitar. Això, sens perjudici que, en el cas que la dita informació reservada s'estigués tramitant, s'hagués de limitar-ne l'accés fins a la seva conclusió".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la desestimació de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Així mateix, l'article 20 de la LTAIPBG on s'estableix que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia. A més, cal incorporar aquí les previsions de l'article 22 de l'LTAIPBG on s'explicita, d'una banda que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció i d'una altra que aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

Igualment, l'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

En aquest supòsit, la reclamació ha de ser desestimada d'acord amb els arguments següents. Aquesta Comissió vol emfasitzar que la Secretaria d'Administració Pública del Departament de Presidència ha manifestat de forma clara que la informació concretament sol·licitada no existeix. Aquesta és una resposta vàlida per atendre el dret d'accés a la informació pública, malgrat que la GAIP sempre ha defensat que caldria haver admès la sol·licitud d'accés a la informació pública, per posteriorment haver declarat la inexistència de la informació demanada. Certament, en el cas que ens ocupa, l'òrgan reclamat expressa el següent: "Per tant, no és possible en aquest cas aportar la part de l'informe de l'OTI que faci referència específica a la intervenció com a testimoni de la persona sol·licitant en el procés d'investigació. En aquest sentit, la part de l'informe que es sol·licita no existeix, ja que en els informes de l'OTI no es fa referència a testimonis". D'acord amb aquesta resposta, en aquest supòsit concret, no procedeix tenir en consideració allò argumentat per l'APDCAT, atès que el seu pronunciament únicament serviria pel cas que existís la informació reclamada.

És clar doncs que l'òrgan reclamat ha fornir una resposta clara sobre la inexistència de la informació sol·licitada. Altrament, i amb caràcter general, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació pública facilitada als reclamants (per totes, la Resolució

86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat.

Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

Dit això, aquesta Comissió no pot posar en dubte la no existència de la informació reclamada a la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya i per tant, és procedent desestimar aquesta Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 d'abril de 2025, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 297/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 297/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta